

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ (Ο.Δ.Υ.Ε.)

Αθήνα, 27 Μαΐου 2005

ΠΡΟΣ: Δ.Σ. ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ**ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΣΤΙΣ 10/05/2005 ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΒΟΥΛΗΣ****ΓΙΑ Ν/Σ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ****ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Ο.Δ.Υ.Ε. ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΪΜΕΝΑΚΗ**

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Καϊμενάκης

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΪΜΕΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Δικαστικών Υπαλλήλων Ελλάδος): Σας ευχαριστώ και χαιρόμαι που βρίσκομαι σε μια διαδικασία της Βουλής.

Αισθάνομαι οιονεί συνάδελφός σας, αναλογιζόμενος πόσο αδύνατοι είστε να αντιμετωπίσετε το πρόβλημα που λέγεται αποσυμφόρηση των δικαστηρίων, ως πολιτική εξουσία. Ούτε η κοινωνία ούτε οι κοινωνικοί φορείς ούτε τα κόμματα έχουν αναδείξει αυτό το ζήτημα σε κοινωνικό.

Τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει δύο πολύ σοβαρά λάθη. Το πρώτο είναι ότι οι φορείς που συλλειτουργούμε στη Δικαιοσύνη, δικαστές, δικηγόροι και δικαστικοί υπάλληλοι, έχουμε σταματήσει να έχουμε συνεργασία μεταξύ μας και έχουμε στραφεί στην αναζήτηση του δίκιου μας και όχι του δίκιου. Αποτέλεσμα είναι να επικρατεί αναρχία ή αντιπαράθεση σε θέματα που δεν θα έπρεπε να υπάρχει.

Οι ευθύνες για τη μη επιτάχυνση της απονομής της Δικαιοσύνης είναι πολιτικές, διοικητικές και συνδικαλιστικές. Έχουν υπάρξει στο παρελθόν πρωτοβουλίες από την πολιτική εξουσία. Υπάρχουν και ευθύνες στη διοικητική εξουσία. Για παράδειγμα, ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας ορίζει ότι ο αριθμός των υποθέσεων που προσδιορίζονται στα τριμελή πλημμελειοδικεία είναι 30 και στα μονομελή 60. Αυτοί οι αριθμοί μπορούν να αυξάνονται ανάλογα με τα στατιστικά δεδομένα. Υπάρχουν πινάκια με πάνω από 150 υποθέσεις. Αυτό έλυσε το πρόβλημα; Αυτό δε σημαίνει ότι εντατικοποιείται η εργασία μας;

Σας θυμίζω τις πρωτοβουλίες του 1985, όταν έγινε μια προσπάθεια για εξωδικαστική επίλυση των διαφορών, η οποία απαντήθηκε με ένα πολύμηνο απεργιακό αγώνα των δικηγόρων, με το Σώμα Πραγματογνωμόνων. Επίσης, με την πρωτοβουλία του μακαρίτη Ευάγγελου Γιαννόπουλου, που ήθελε να αποκεντρώσει τα δικαστήρια. Αυτή ήταν και δική μας θέση, ότι η Δικαιοσύνη πρέπει να λειτουργεί κοντά στον τόπο που κατοικεί και εργάζεται ο πολίτης. Υπήρξε άρνηση σε αυτή την πρωτοβουλία, ενώ μπορούσαν να υπάρξουν συζητήσεις και να συμβάλουν και οι δικηγόροι σε αυτό το στόχο, για παράδειγμα με την αναβάθμιση των ειρηνοδικείων.

Τα δικαστήρια λειτουργούν σήμερα με 2.000 κενές οργανικές θέσεις δικαστικών υπαλλήλων, σε σύνολο 9.000. Είμαστε οι χαμηλότερα αμειβόμενοι και ασκούμε και καθήκοντα που δεν μας ανήκουν, για παράδειγμα να εισπράτουμε χρήματα από τις μετατροπές των ποινών. Επιπλέον, έχουμε κατηγορίες εις βάρος δικαστικών υπαλλήλων για πλαστά χαρτονομίσματα, κλοπές κλπ.

Το δεύτερο λάθος είναι ότι συνδυάζουμε την αποποινικοποίηση με την επιτάχυνση. Η αποποινικοποίηση των αδικημάτων που είχαν σχέση με τις ακάλυπτες επιταγές και με τις σωματικές βλάβες από αμέλεια, που διώκονται πλέον κατ' έγκληση και όχι αυτεπάγγελτα, συνέβαλαν στην επιτάχυνση; Πέραν του ότι αφαιρούν δικαστηριακή ύλη από τους δικηγόρους, πράγμα που δημιουργεί προλεταριάτο στους δικηγόρους, άρα και έμμεση απειλή κατά της ποιότητας της δικαιοσύνης.

Δυνατότητα επιτάχυνσης της δίκης υπάρχει στα αστικά δικαστήρια. Υπάρχει φασών εργασίας στις προσημειώσεις, στις διαταγές πληρωμής, στις ένορκες βεβαιώσεις, στα ειρηνοδικεία.

Σε ότι αφορά στο άρθρο 1, στον προσδιορισμό των πολιτικών υποθέσεων, έτσι όπως είναι διατυπωμένο, περισσότερο ευχή εκφράζει παρά υποχρέωση. Επιβάλλεται ο προσδιορισμός, έχοντας υπόψη μας και το πως ήταν διατυπωμένο στην αρχή το άρθρο αυτό, έτσι όπως έχει καταλήξει, εκφράζει μια ευχή να προσδιοριστούν περισσότερες υποθέσεις. Επιβαρύνεται όμως ο όγκος εργασίας των δικαστικών υπαλλήλων. Δεν μπορώ όμως εγώ, ως δικαστικός υπάλληλος, να πω στην κοινωνία ότι αρνούμαι, τη στιγμή που έχω 20 περιπτώσεις ως δικαστικός υπάλληλος, όπου υπεραπασχολούμαι και μάλιστα ετεροαπασχολούμαι.

Να μου επιτρέψετε να κάνω μια αναφορά σε αυτό το σημείο. Είναι σημαντικότερο να υποσχεθεί η πολιτεία και η δικαιοσύνη στο διάδικο ότι η απόφαση θα βγει σύντομα από την ημέρα που θα συζητηθεί, παρά να υποσχεθεί ότι θα συζητηθεί σύντομα και να βγει μετά από δέκα μήνες. Είναι προτιμότερο ο δικαστής να έχει την ευχέρεια να βγάλει την απόφαση σε ένα - δύο μήνες, παρά να έχει τόσες πολλές υποθέσεις και να δέχεται πάρα πολλές πιέσεις από δικηγόρους και διαδίκους, για να εκδώσει μια απόφαση, την οποία αδυνατεί πρακτικά να τη βγάλει και την βγάζει μετά από δέκα μήνες. Οι περισσότερες υποθέσεις στα αστικά δικαστήρια με ευθύνη των διαδίκων ματαιώνονται ή αναβάλλονται. Οι ίδιοι, δηλαδή οι διάδικοι, κατά ένα ποσοστό 50% επιμηκύνουν μόνοι τους το χρόνο συζήτησης αυτών των υποθέσεων.

Στο άρθρο 2, διαχρονικά έχουμε την ίδια άποψη με αυτή που εξέφρασε ο κ. Κουβέλης σε ότι αφορά τον διορισμό των δικαστών που θα προεδρεύουν στα δικαστήρια.

Στο άρθρο 4, σε ότι αφορά τους δικαστικούς υπαλλήλους. Το αίτημα να μετακινούνται οι υπάλληλοι και οι τμηματάρχες ανά τριετία, ήταν αίτημα το οποίο ξεκίνησε από τους δικαστικούς υπαλλήλους πριν από δέκα χρόνια. Θέλαμε να μετακινούνται οι υπάλληλοι και οι τμηματάρχες και υποβάλαμε σχετικό αίτημα στον τότε Υπουργό Δικαιοσύνης. Μάλιστα, υπάρχει στον Κανονισμό Λειτουργίας, στο Πρωτοδικείο από το 1994 διάταξη σύμφωνα με την οποία πρέπει να μετακινούνται υποχρεωτικά. Σε μια επιστολή που έστειλα στον Πρόεδρο της νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής, ανέφερα ότι δεν εφαρμόζεται αυτή η διάταξη και ζήτησα να συμπεριληφθεί μια διάταξη που θα λέει ότι είναι πειθαρχικό αδίκημα η μη εφαρμογή αυτής της διάταξης. Ήρθε το Υπουργείο Δικαιοσύνης χωρίς εμείς να το ζητήσουμε και επεξέτεινε αυτή τη ρύθμιση και στους διευθυντές. Σήμερα είδα ότι λέει το εξής: Ότι ισχύει στα δικαστήρια που έχουν πολλά τμήματα. Εάν άλλαξε, θα παρακαλέσουμε ως δικαστικοί υπάλληλοι, αντί για τη φράση "πολλά τμήματα" να μπει ένας αριθμός που να είναι τουλάχιστον 2 ή 3. Ο εκάστοτε προϊστάμενος διεύθυνσης του Συμβουλίου της Επικρατείας καταργείται με τη διάταξη αυτή, εφόσον συμπληρώσει μια τριετία. Δεν μπορεί να επιλεγεί προϊστάμενος διεύθυνσης σε κανένα άλλο δικαστήριο. Γι' αυτό, μήπως θα πρέπει να τροποποιηθεί αυτή η διάταξη και ως προς αυτό το σημείο και να προστεθεί μια φράση: "και στα δικαστήρια ή στους τομείς που έχουν πάνω από μία διεύθυνση"; Είναι ξεχωριστοί τομείς, ο τομέας των υπαλλήλων του Συμβουλίου της Επικρατείας, ο τομέας των υπαλλήλων των διοικητικών δικαστηρίων και ξεχωριστός ο τομέας των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων. Εκεί ο προϊστάμενος διεύθυνσης αμέσως μετά από μια τριετία, δεν έχει το δικαίωμα να ξαναεπιλεγεί. Δεν μπορεί να επιλεγεί προϊστάμενος διεύθυνσης σε κανένα άλλο δικαστήριο της χώρας. Ενώ προϊστάμενος της διεύθυνσης της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών, δε θα επιλεγεί στην Εισαγγελία Πρωτοδικών, έχει όμως το δικαίωμα να ζητήσει και να επιλεγεί στο Πρωτοδικείο.

Σε ότι αφορά το άρθρο 9, που αναφέρεται στη φωνοληψία, προτείνουμε στην παράγραφο 2 του άρθρου 142 Α' να απαλειφθούν οι λέξεις "και εάν υπάρχει ανάγκη να υπάρχει συνδρομή βοηθητικού προσωπικού". Κύριε Υπουργέ, βοηθητικό προσωπικό στα δικαστήρια δεν υπάρχει, είμαστε όλοι δικαστικοί υπάλληλοι. Έτσι ανοίγει ένας δρόμος, τον οποίο θέλουμε να κλείσουμε και αυτός είναι ο δρόμος της ιδιωτικής εταιρείας.

Στο άρθρο 16, που αναφέρεται στις αναβολές, έχουμε την ίδια άποψη που είχαμε όταν ο τότε Υπουργός της Δικαιοσύνης κ. Πετσάλνικος τροποποίησε την παρ. 1 του άρθρου 349.

Δεν θέλω να σας κουράσω άλλο. Σας ευχαριστώ.